

HIEROGRAPHIĀ

139

59

Nauarorum Reges.

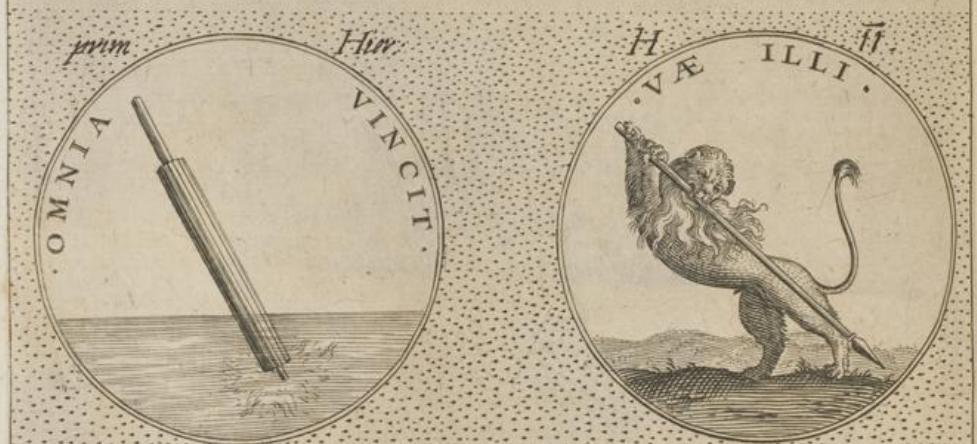
*Margaretha Valeria Nauaroru Regina
Henrici II. uxor.*

Reges Austriae.

Theodobertus Rex Austriae.

Gidelbertus Rex Austriae.

Reges Cypri

Perinus Rex Cypri

Iacobus Rex Cypri ultimus

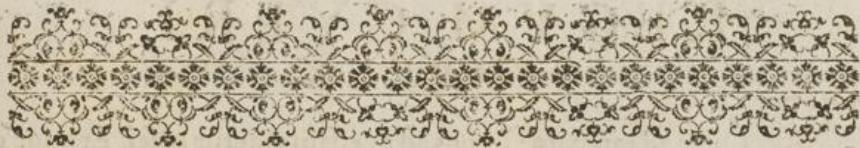
IX. Hiero-

IX. Hierographia simplex.

Margarettha Valesia oratio ad Regem Navarræ, verbis subcincta, regravis & prolixa est. Meambiens, non lecurus es, inferiorē genere, nē quid gravius addam, sed Regibus Galliae satam & genere conjunctam. Ab rumpo orationē, ne oratio, exprobratio sit; aut muliebris cavillatio. Marito viduata & dictum servavit, & confirmavit factō. Cālham enim auro puro insculpsit: & in duram putamq; materiam, amoris sui constantiam incidit. Nam ut Solem aureum, flos aureus sequitur: eoq; oriente oritur: occidente occidit; ita se occidisse cum marito, præ se fert: nec larem aliam exspectare, quām qua maritus ē tenebris resurget. Hic autem ēt Iesu Christus vita mortuorum, lux vivorum, salvis Beatorum, spes ærum mortorum. Hæc nos Regina docet, quantō poterior fortuna, (qua nos cum beat; dementat) tandem imbecillior sexu, & lascivimus. O nos miseris! Memiserum!

X. Hierographia simplex.

Lilium & Bellis, à Dioscoride illud, hæc à Plinio describirur. Myſta Li-
lum florem regium afferunt, proceritate adducti, sed & colorem. Nam si ru-
bet, Regem decet: si albet Reginam. Reges Galliae usurpat in Triade, non
absque singulari mysterio. Hic ex uno hlio, geminæ Margarithæ ascendunt;
alludit enim Myſta ad totidem Reginas, eodem nomine, ut virtute insignes.
Herbaria enim Margarita, Bellis vocatur latine & bellius flos: Græcè
βάλλις, quasi βιαλλίς: quod algore hyberno invictus, quasi vi redivivus in au-
ras irrumpt. Quid Margarithæ herbaria; cum Reginis Margarithis com-
mune? Hoc commune, imò proprium & peculiare: quod ut illa fert, imò
vincit hyemis vim; ita hæ superant, potestatis licentiam: & imbecillitatem
fexus.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM AVSTRIÆ.

NÆgypto certamen ortum fuisse Herodotus narrat, de potentia Deorum. Vulcano palmam magna pars tribuit: quod ignis latè populetur & vastet omnia. Huic illusit, & opinione sectæ extinxit; qui congressus cum igne, informi statua: sed ventre projecto, atq; fistulato (Cera n. qua erant foramina obstructa disfluente, vi caloris) ignis, aqua, qua ventre testaceus tumebat, suppressus ac quasi suffocatus est. Minorī compen-
dio Rex, ut Regum edicta & dicta vehementiora sunt, ostendit, facib; in a-
quam conjectis, elementorū, non Deorum (Christianus. n. ēst) Aquam esse
potentissimam. Et de Elementis quæstio à Poëtis mōta à Pindaro inter cæte-
ros, à Philosophis excepta & subacta est. Quid ambages queror? & nō respon-
deo, ad Regis propositū? Omnia vincit AQUA, vincat, quid tū postea? Calore
M 3 cor

HIEROGRAPHIA

cor tumet: frigore subsedit. Non est aqua, mihi credite, quæ judicio Regis vincit omnia: quid enim ad Regem elementa? quorum natura & investigatio, ad homines oculos pertinet; sed patientia, quam lente aquæ frigus aqua clarius haurit: aut quid rerum & hominum viatrix? Sapientia hercule non est: ubi non est patientia. Hujusmodi Reges cum habemus; quid parentes desideramus? aut Magistros querimus? Benè olim dicti sunt Magistri, qui Remp. tenebant. Regebant enim & mores.

II. Hierographia simplex.

Leo manibus hastam tenens, ferenti similis & iracundo. Vx illi, inquit, quem feriam. Nondum tamen jaculatur: & dum hastam mordet, iram refrenat. Quæ hæc imago? cuius sententia? Gidelberti Regis Austriæ sententia: & animi eiusdem Leonini imago, digna Rege. Irasci enim peccatis Regem decet: sed tardè succedere ad vindictam, & generositatis suæ non obliyisci: cum recordatur imbecillitatis aliorum.

I. HIEROGRAPHIA REGVM CYPRI, SIMPLEX.

Quila ad rapinam: Lepus ad prædam videtur nasci. Et hunc venatur illa, à ventre stimulata quoties autem capit, despuit, non pari hoste congressa. Hoc autem à magnanimitate proficiscitur. Et Regem fortasse puduit, quos non conjicio, imbelles hostes bello subegisse,

II. Hierographia simplex.

Pyxis Hesiodiana exhalavit omnia: nec quidquam reliqui fecit miseriis Mortalibus præter spem, quem licet saepe fallat, semper nos comitatur: & non discedit, quam ubi conclamatum est, quod quando fiat Aristoteles alibi docet. Hæc Jacobum Regum Cypri ultimum lactavit diu vana. Et ipse nec spei vanitatis, nec conditionis humanae imprudens, arbore sterili & arescente, animi sui sententiam, quasi bilem evomuit. Nam quod gaudium, cuius radix, spes est? incerta fallax & illudens saepius nobis: quam nobiscum colludens. Miseri mortales. Nam cum speramus, timeamus simul, necesse est. Animo igitur non constamus, sed jactamur, & licet speremus magis secunda, quam metuamus adversa, (quod non est prudentis) animus vacillat, & spe pendemus, ut spe frustrati, majori ludibrio simus inimicis.

Reges